

ЗА ПАРИТЕ И ДРУГИ ВАЖНИ НЕЩА
детска пиеса, подходяща за 7-12-годишна
възраст

Теодора Панайотова

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

АНИ, първи клас, момиче на 7–8 години, обича да играе с малки играчки животинки, носи две-три със себе си

САШКО, брат на Ани в трети клас

МИШО, най-добрият приятел на Сашко, пети клас, отличник всезнайко; Мишо живее само с майка си, защото родителите му са разведени, а майка му Наталия е учителка, но в друго училище

НИКИ, съученик на Сашко в трети клас, докарват го с джип на училище, с голямо самочувствие

РАДКА (РАДИ), съученичка на Мишо в пети клас, баща ѝ отскоро е съкратен и техните се карат за пари

ГРУПА НА ЖЪЛТИТЕ СТОТИНКИ, три деца са 1, 2 и 5 стотинки

ГРУПА НА БЕЛИТЕ СТОТИНКИ, три деца са 10, 20, 50 стотинки

ГРУПА НА МЕТАЛНИТЕ ЛЕВОВЕ, две деца са 1 и 2 лева

ГРУПА НА БАНКНОТИТЕ, пет деца са 5, 10, 20, 50 и 100 лева

БАНКА, може да е със строг, официален костюм, носи „куфарче“, откъдето вади „пари“, които предлага на Ани

ЛИЧНА СМЕТКА, може да е момче, облечено като „баща“, възрастен, носи торба (удобна чанта), от която вади листчета, пари и ги дава за пенсия, данъци и др.; могат да бъдат просто бели листчета без цифри (в този урок целта не е пресмятане, а разбиране на видовете разходи)

СПЕСТЯВАНИЯТА, може да носи предмет, символизиращ бъдещето или поглед в бъдещето (например бинокъл)

ПЕНСИИТЕ, с очила и старческа перука, но с цветни ваканционни дрехи

ДАНЪЦИТЕ, строго облекло (чиновник)

ТОК, ВОДА, ПАРНО, битови сметки; може да са като спортен отбор с еднакви тениски и гащета

ТЕЛЕФОН, ТЕЛЕВИЗОР, ИНТЕРНЕТ, три деца, които носят по няколко телефона и таблета и се държат наперено; може ролята да се поеме само от едно дете

ЗАСТРАХОВАТЕЛ, модерно облечен, носи детски автомобилчета, с които си играе; прави се на важен

ХРАНАТА, носи някакви чанти с продукти

ДРЕХИТЕ, носи закачалки с дрехи

УДОВОЛСТВИЯТА, може да танцува, да кара ролери

ЗА ДЕЦАТА, може да носи балони, топки, играчки

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ

Всички предложения за поведение, дрехи и аксесоари са препоръчителни.

Музика и текст на песните: Александър Александров

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

ПАРИТЕ – ЩО Е ТО?

ПЪРВА СЦЕНА

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Семейство Боеви живеят на улица „Богатица“ в двуетажна къща, баба Вера и дядо Сашо обитават първия етаж, а майката, бащата и двете деца Сашко и Ани – втория. Има и таван, но за това по-късно.

Училището се намира до къщата. Най-често дядо Сашо води децата до оградата му и ги пуска в двора, а като свършат, е достатъчно силно да извикат „дядооо...“ и той да ги прибере. Другите им съученици ги водят баби и дядовци или пък някой, когото родителите са наели, за да ги довежда и после да ги взима от училище, за което му плащат. Например Ники го докарват с черен джип, Руми – с един червен опел, а някои идват с трамвая или с метрото. Мишо също живее до училището, но в блока срещу къщата на Ани и Сашко, и често дядо Сашо отговаря и за неговото съпровождане до училището.

Сашко и Мишо са в двора на училището и чакат Ани, за да си тръгнат.

САШКО Днес Ники много ядоса госпожата. Вика, обижда децата. Тя го накара да се извини пред всички, а той стоя с наведена глава и мълча.

МИШО И теб да те докарват на училище с черен джип и да имаш най-скъпия скейтборд и телефон, ще си правиш каквото искаш.

САШКО Недей така, Ники е добро момче. Настина го карат с джип и от една страна, това е хубаво, но от друга – не е. Мислиш ли, че му е приятно все с охрана да се движи. Като играе футбол, този, който го кара до училище, стои в двора и непрекъснато го наблюдава. Не може да се скрие като нас на тавана и да си играе

на старите игри, дето дядо Сашо ни ги даде. Само на телефона си цъка.

Ани се появява с раница на гърба и с играчка във всяка ръка – малки домашни любимци (петшоп) или кукли, или нещо друго, което е модерно.

АНИ Виж, виж, смених едното коте с бухалче. Имах две еднакви котета, а Мими пък вече не обичаше толкова своето бухалче, и аз ѝ дадох моето коте, и сега имам нова играчка. Виж, виж колко е сладко това бухалче!

САШКО Браво бе, Ани, направила си размяна!

МИШО Едно време, когато е нямало пари, така хората са си разменяли неща. Някой има жито, но не е ловец и няма месо. И ето, той дава жито и получава месо. И двамата остават доволни.

САШКО Не мога да си представя да няма пари, не можеш всичко да размениш. Например колко килограма жито ми трябва, за да го разменя за един скейтборд.

МИШО Какъв скейтборд при първобитните хора! Тогава е имало малко неща и е можело да си ги разменят.

САШКО Важното е, Ани, че с тази размяна спестяваш на мама и татко най-малко 5 лева. Въпреки че въобще не разбирам защо ти е още едно животно, толкова много от тях имаш в стаята си, че не се диша...

АНИ Не са много, само шейсет и пет, а Мими има над сто. И какво са 5 лева? Не са много!

МИШО Ти май нямаш понятие от парите. С 5 лева може да си купуваш 5 дни по една баничка. Я сметни колко струва една баничка?

АНИ Е, стига! Само ме изпитваш. Това е лесно, мога на пръсти да го сметна. Ето – 5 лева за 5 банички – значи... 1 баничка струва 1 лев.

НИКИ *(излиза от училище и се присъединява към децата)*
Какви 5 лева, това пари ли са?! Хайде да ви водя всички в мола, за да ви черпя!

САШКО За теб може и да не са пари, но за другите хора 5 лева са си 5 лева.

МИШО *(без да обръща внимание на Ники)* Браво, Ани! А колко ресто трябва да ти върнат, ако имаш 2 лева и си купиш една баничка?

АНИ Стига, стига! Никак не харесвам левовете, най-много обичам жълтите стотинки, защото са златни.

МИШО Ох, Ани! Не са златни. Едно време парите са се правели от злато, което е жълто, и затова са ги нарекли жълтици. И наистина много неща е можело да си купиш с една жълтица. Сега жълтите стотинки не са от злато, а и нищо не можеш да си купиш с тях. *(Вади от джоба си стотинки.)* Хайде, отдели жълтите от белите и виж сама кои са жълтите стотинки.

НИКИ Ани, аз пък имам жълтици вкъщи. Ела да ги видиш.

АНИ Ето моите жълтици. *(Показва ги на Ники.)* Само три монети са: 1 стотинка, 2 стотинки и 5 стотинки.

САШКО Събери ги да видиш колко прави $1 + 2 + 5$.

АНИ $1 + 2 + 5 = 8$. Наистина нищо не можеш да си купиш с 8 стотинки, но ако имаш много от тях, можеш.

Трима актьори влизат в ролята на 1, 2 и 3 стотинки и започват да се въртят около говорещите. Възможно е да бъдат извикани на сцената деца от публиката, които да играят Стотинките.

САШКО По-добре да имаш от белите стотинки, тези, които приличат на сребърни. Знаеш ли кои са? *(Изважда от джоба си стотинки и отделя белите от жълтите.)*

АНИ Има 10 стотинки, 20, 50, а има едни по-големи – левчета – 1 и 2 лева.

(Създава се Група на белите стотинки – 3 деца – 10, 20, 50 стотинки – също от публиката.)

- САШКО** Да. Това са монети. Другите пари са от хартия и се наричат банкноти. Вече с хартиените левове можеш да си купиш по-големи неща – има 5, 10, 20, 50 и 100 лева. Със 100 лева мога да си купя и скейтборд.
- НИКИ** Стига сте си играли с тези пари, хайде да ви черпя!
- МИШО** Не разбра ли, че не искаме да дойдем с теб.
- НИКИ** Е, добре, няма да ви черпя, ще ви купя който каквото иска – сладоледи, петшопче за Ани, скейтборд за Сашко. Мишо, ти какво искаш?
- МИШО** Нищо. А ако искаш да знаеш, ние пък може да си играем на шопинг, горе-долу е същото.

ВТОРА СЦЕНА

Игра „Пазаруване“. Могат да се появят Стотинките и Левовете като отделни персонажи, може вече познатите ни персонажи да влязат в ролята на Стотинките, но най-удачно е да се извикат деца от публиката, които активно да се включат в сцената под ръководството на Водещия.

Декорът се променя на „магазин“.

На листовце хартия се рисуват или изписват стотинките и банкнотите или на персонажите се закачва/залепва картон, на който са сканирани и изрязани парите. До Купувача се нареждат Парите (актьори), които той има в джоба си. Пазарувайки, той ги дава на Продавача, Парите преминават от единия при другия и ако трябва, Продавачът му връща ресто с подаването на покупката.

Може да се направи като танц с подходяща музика.

1. АНИ Искам един сладолед, моля...

ПРОДАВАЧ Струва 1,50 лева.

АНИ Аз имам 2 лева. Заповядайте!

Детето 2 лева застава зад Купувача и преминава зад Продавача.

ПРОДАВАЧ Трябва да ви върна ресто. Моля, рестото да дойде!
Детето 50 стотинки трябва само да прецени и да дойде до Детето 2 лева. Да направи кръгче около него и после да премине от Продавача към Купувача. Купувачът си прибира рестото в „джоба“, тоест детето остава до него.

2. САШКО Моля, какви летни бордове имате?

ПРОДАВАЧ Имаме различни скейтбордове, лонгбордове, пенибордове и уейвбордове. Цените са доста различни – от 20 до 300 лева в зависимост от качеството, от какво дърво или пластмаса са направени, от марката. Вие какъв борд желаете?

САШКО Светещ, колелата да светят, като го караш.

ПРОДАВАЧ Ами... Пениборд, имаме го за 129 лева, както и един мини пениборд за 37 лева.

КУПУВАЧ Дайте ми този за 37 лева. Ето ви 50 лева.

Детето 50 лева отива от Купувача към Продавача.

ПРОДАВАЧ Моля, рестото да дойде! (Трябва да дойдат 10, 1 и 2 лева. Децата се завъртат около Детето 50 лева и отиват в „джоба“ на Купувача.)

По този модел могат да се разиграят и други сцени на пазаруване. Първо действие завършва с танц и „Песен за парите“. Участват четири групи: Група на жълтите стотинки, Група на белите стотинки, Група на металните левове и Група на банкнотите.

ПЕСЕН ЗА ПАРИТЕ

ДЕТЕ 100 ЛЕВА В моя търбух много левове има,
но може да влезе един от шестима.

ДЕТЕ 50 ЛЕВА Ето например: аз съм 2 x 50.

ДЕТЕ 20 ЛЕВА Вторият съм аз 5 x 20.

ДЕТЕ 10 ЛЕВА Третият съм аз 10 x 10.

ДЕТЕ 5 ЛЕВА Четвъртият съм аз: 20 x 5.

ДЕТЕ 2 ЛЕВА Петият съм аз: 50 x 2 (два).

ДЕТЕ 1 ЛЕВ Шестият съм аз: 100 x 1 (един).

ПРИПЕВ НА ВСИЧКИ ЛЕВОВЕ

О, о, шестима, ние сме шестима,
но откъде сме взети, ако няма монети?

ДЕТЕ 100 ЛЕВА Както да смяташ, както и да гледаш,
и шестимата си имат по 100 лева.
Но както за стихчето е нужна рима,
за лева стотинки трябва да има.

ДЕТЕ 1 СТОТИНКА Ала най-важната май съм аз,
малка съм, но не може без мене.
1 стотинка от мен за вас –
всеки иска за късмет да намери.

ПРИПЕВ НА ВСИЧКИ СТОТИНКИ

О, о, монети, ние сме монети,
много сме заети
да работим за вас.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

СТРАХОТНАТА ИДЕЯ

ПЪРВА СЦЕНА

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Децата дълго време играха на пазаруване и който не можеше да сметне колко ресто е нужно да се върне, трябваше да кляка пет пъти. Ани, въпреки че разбра, че жълтите стотинки не са златни, най-много тях харесваше и си тъпчеше джобовите с „жълтици“. Започнаха да идват родителите да си прибират децата, пристигна черният джип за Ники, дядото на Сашко и Ани прибра и Мишо. Дворът опустя... През нощта всички сънуваха мечтите си. Ани сънува, че ту е учителка, ту балерина, Мишо, че става министър, Сашко свиреше страхотно в един бар, май на китара, а Ники караше някаква фантастична кола, летеше с нея и до него седеше... да, това беше Ради от пети клас, само че по-голяма. На следващия ден нашите герои отново се събраха в училищния двор, след като им казаха, че имат два свободни часа. Нещо беше станало в училище и всички учители хукнаха към учителската стая, а децата се впуснаха в приключения, без да подозират в каква голяма каша щяха да се забъркат.

Действието се развива в двора на училището на следващия ден. От училището излизат Ани, Сашко, Ники, Мишо, Ради.

САШКО Два свободни часа, ура, а ето го и Мишо.

МИШО Нещо стана и всички ни пуснаха по-рано. Ради, защо не се радваш?

РАДИ Нашите винаги закъсняват, след петия час ги чакам цяла вечност, а сега, след като ни пуснаха по-рано, въобще не знам какво ще правя.

АНИ Отиди в занималнята, сигурно учителката вече те търси, или се обади по „майкито“. (*Телефон часовник, с който децата се свързват с родителите си.*)

- РАДИ** Ти забрави ли, че аз нямам нито „майки“, нито телефон като на Ники и Сашко. Те и нашите вече нямат много неща, откакто татко остана без работа.
- АНИ** Защо без работа, нали караше влак?
- РАДИ** Да, но съкратиха влаковете и след тях и татко. И откакто той остана без работа, нашите непрекъснато се карат за пари.
- АНИ** Не мога да разбера защо големите се карат за пари, като банкомат има на всеки ъгъл. Банкоматът има очи, уста и лице с пъпки – едни копчета. Могат да отидат до него, дори по чехли, да натиснат тези копчета и банкоматът ще им даде пари.
- САШКО** Банкоматът не може винаги да ти дава пари. Майка ти и баща ти трябва да ги сложат вътре.
- АНИ** Като стана голяма, ще работя нещо такова, че винаги банкоматът да ми дава пари.
- НИКИ** На мен банкоматът винаги ми дава пари, аз имам и собствена карта – ето вижте.
- САШКО** (*към Ники*) Стига, Ники, не виждаш ли, че дразниш! Аз имам това, аз имам онова... а вие нямате. Ти нямаш никаква заслуга, че баща ти има пари и ти е дал карта.
- РАДИ** Добре де, а аз каква вина имам, че татко остана без работа и банкоматът спря да е добър?
- МИШО** Хей, хей, стига сте се карали! Вижте аз какво имам. (*Показва 100 лева.*)
- САШКО** Стига бе, откъде ги взе?
- НИКИ** О, и ти забогатя като мен.
- АНИ** Ама това наистина са много пари. Леле, колко петшопчета мога да си купя, сигурно цялата къща ще напълня с тях и нашите няма да могат да си влязат у дома.

- САШКО** С тези пари мога да си купя готиния скейтборд.
- РАДИ** Ех, аз да имах 100 лева, щях да ги дам на мама и татко, за да не се карат повече за пари.
- САШКО** Мишо, кажи наистина откъде ги взе тези 100 лева, да не си ги откраднал?
- МИШО** Глупости, да не съм крадец!?! Нали съм най-добрият ученик в класа и класната ме помоли да ѝ помогна да съберем парите за екскурзията, но спешно я извикаха и аз не можах да ѝ ги дам. Няма проблем, в понеделник ще ѝ ги предам, екскурзията е чак в края на другата седмица.
- САШКО** Внимавай, това са много пари!
- МИШО** Знам, знам, нали все пак съм в пети клас! Чуйте, банда, имам страхотна идея. Да отидем всички на ледената пързалка в парка, отворили са я. А? Какво ще кажете?! Страхотно ще бъде. Имаме два часа, преди да дойдат да ни вземат, имаме пари, аз сега ще платя, а вие в понеделник ще ми ги върнете. Давам ви ги назаем. Ради, хайде с нас, аз ще ти подаря една пързалка.
- РАДИ** Колко струва един билет за пързалката?
- МИШО** 4 лева.
- РАДИ** Не знам дали ще мога да ти ги върна.
- НИКИ** (*към Ради*) Аз те каня, аз ще платя, какво е една пързалка, аз мога и много други неща да ти подаря.
- МИШО** (*към Ники*) Хей, дребен, ще си изкараш боя! Нали аз казах, че я каня, това означава, че аз ще платя нейния билет. Не се бъркай там, където не ти е работа. Моята майка не е бизнесмен като баща ти, учителка е, но за два билета за пързалка ще ми даде пари.
- САШКО** Стига, стига! По-важното е как ще отидем сами на пързалката без възрастни.

- МИШО** Лесна работа! И друг път съм го правил. Ето я къде е пързалката в парка, само на десет минути. А като попитат: „Вие, деца, с кого сте?“, посочваш някой възрастен, който се е облегнал на оградата, и казваш: „С татко“.
- РАДИ** Мама ми е казвала, че когато е била малка, децата сами са ходели до ледената пързалка, сами са си играели в парка, дори до центъра сами са ходели, родителите им въобще не са знаели къде са. И най-важното – сами са се връщали от училище!!!
- НИКИ** Страхотно е било. На връщане от училище толкова много интересни неща могат да ти се случат.
- САШКО** Хубаво е било едно време. Децата са били свободни. Не е било задължително да водят възрастни със себе си. А сега нас не ни пускат никъде сами. Браво, Мишо, за идеята! Хайде да бъдем малко свободни. Хайде, банда, бързо към пързалката, че времето лети!
- НИКИ** Да бързаме, че учителите всеки момент ще ни върнат в училище. Ето ги, бягайте...

Мишо хваща Ради за ръка и тръгват. Ники се ядосва, но и той се присъединява към групата и я хваща за другата ръка.

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

ПАРИТЕ ИЗЧЕЗВАТ

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Децата на бегом стигнаха до пързалката. Много хора се пързалияха, беше пълно. Мишо се нареди на опашката за билети и когато билетопродавачката го попита: „Вие, деца, с кого сте?“, той посочи един възрастен наоколо и тя му даде пет билета. Върна му 80 лева и Мишо започна да се чуди къде да ги сложи, първо ги пъкна в джоба си, после

реши, че не е много сигурно, и ги постави във висящото портмоне на шията си, ала и там не му се видя сигурно и реши да ги сложи в чантата си. Но вместо да ги пъкне вътре, ги изпусна на земята. Не забеляза. Приятелите му го повикаха и Мишо хукна към пързалката. Толкова хубава беше. Всички се пързалиха, танцуваха по леда. Мишо беше най-добър и завъртя Ради покрай себе си. А Ники правеше скокове – съвсем като тези по телевизията, когато даваха фигурно пързалие. Ани и Ради се хванаха за ръце и три пъти обиколиха пързалката. А когато Сашко падна, всички се уплашиха, но като установиха, че нищо му няма, умряха от смях. И така, след като хубаво се напързалиха, бързо отново се върнаха в двора на училището.

Едно по едно децата влизат запъхтени в двора на училището.

МИШО (търси в чантата, търси по джобовете) Парите ги няма. Ужас! Загубил съм ги.

НИКИ Провери още веднъж. Ти, че си загубан, загубан си, какво ли не губиш, но чак пък 100 лева, това вече е много лошо.

МИШО Мама ще ме убие. Откъде сега ще намеря 100 лева?! Тя само се оплаква, че не ѝ стига заплатата, никога няма да ми даде толкова пари... А и как ще ѝ кажа, че съм ги загубил? Тя направо ще се побърка.

НИКИ Споко. Аз ще взема 100 лева от едно чекмедже вкъщи, където татко оставя пари.

САШКО В никакъв случай! Нали ще разбере и ако не му кажеш, че си ти, ще помисли, че някой ги е откраднал. Може да изгони чистачката или да набие бодигарда ти.

МИШО При всяко положение ще набие бодигарда ти, че е допуснал сам да ходиш на пързалката. Ти гледай сега да не разбере, като дойде с джипа.

НИКИ Добре, няма да казвам, наистина може бате Серго, бодигардът де, да пострада. Като се ядоса, татко

започва да крещи, да го гони, после пак крещи, но за да го върне. Ако научи, че сам съм ходил на пързалката, ще побеснее. Добре, няма да взема от чек-меджето, но мога да изтегля 20–30 лева от картата си и ще кажа, че съм ви черпил.

САШКО

Става. Приемаме. От всички едно голямо „мерси“, ти си готин, само от време на време се правиш на гаден. (*Обръща се към другите деца.*) Ники ще даде 20 лева, все едно ни е черпил, всеки ще си плати билета – 4 x 5 е 20 лева, станаха 40 лева, а другите 60?

АНИ

(*плаче, отива и прегръща Мишо*) Защо отидохме на пързалката сами... Трябваше да извикаме дядо. Трябва да кажем на някого от големите, че сме взели 100 лева от екскурзията и сме ги загубили.

САШКО

Ани, как да кажем?! Нали, ако обясним, че сами сме отишли на пързалката, и то със 100 лева чужди пари, че сме изхарчили част от тях, а другите загубили, не просто яко ще ни се накарат, но и може да ни изключат от училище. При всяко положение ще ни накажат, ще ни вземат телефоните, няма да можем да гледаме телевизия и задължително ще ни забранят да си играем заедно.

АНИ

Да ги изтеглим от банкомата! Като му натиснем копчета, той ще ни ги даде.

МИШО

Ох, Ани! Банкоматът няма свои пари. Майка ти и баща ти дават пари на банкомата и той само им ги пази. Нали всеки ден баща ти ходи на работа и накрая на месеца неговият шеф му дава пари, заплата. Не му ги дава на ръка, защото може да ги загуби, а ги дава на банката, слага ги в специална сметка, която е само на баща ти, а банката ги слага в банкомата, за да може баща ти да тегли пари, когато си иска.

АНИ

А онези, които не работят, на тях банкоматът не им дава пари, така ли?

МИШО

Те не получават заплата. Заплата имаш, когато работиш, шефът ти я дава. Ако не работиш, държавата ти дава някакви помощи.

- РАДИ** А помощите са много малки. Татко като безработен вече не ме води в мола, нито ми дава пари за екскурзии, нито за сладолед...
- САШКО** Хей, хей, стига сте обучавали Ани! Вие май забравихте колко сме загазили. Трябва да намерим 100 лева, и то за два дни!!! Имаме огромен проблем, а те си играят на учител и ученик!
- АНИ** Може да продадем наши рисунки, гривнички, вази и другите красиви неща, които сами сме измайсторили.
- САШКО** Можем, но нямаме време да организираме този пазар.
- РАДИ** Понякога мама ме взима в магазина да ѝ помагам. Аз нося стоката, подреждам склада, а и много бързо смятам с калкулатора, по-бързо от мама, нали вече съм в пети клас. И тя ми плаща. Казва, че съм ги изработила. Ще я питам дали има нужда от мен в събота и неделя.
- АНИ** И колко ти плаща?
- РАДИ** Понякога по 10 лева на ден, а ако работя два дни, може да ми даде цели 20 лева.
- НИКИ** Може. С парите от Ради ще станат 60 лева, а другите 40?
- САШКО** Ще поискам от баба. Тя има пари, но не ги дава лесно, защото казва, че те не растат по дърветата.
- АНИ** Тя е богата, знаеш ли какви хубави дрехи има, но не съм сигурна дали ще ни даде. Дори да ѝ предложиш да хвърляш боклука цяла седмица, няма да ти даде пари. Казва, че всички в къщата трябва да имат своите задължения, за които не се плаща, защото в едно семейство всички си помагат. Виж, ако ѝ предложиш да изчистиш двора, може би ще ни даде някой и друг лев.
- МИШО** Ама това е доста работа, трябва да се режат храсти, да се съберат всички паднали клонови... О... трябва ти помощ. Ти говори с баба си, аз ще ти помогна.

- НИКИ И аз мога да помогна, дворът е много голям и ще има доста работа.
- САШКО Не знам дали ще се съгласи. Тя самата много работи. От рано сутрин до късно вечер е в офиса – организира най-хубавите екскурзии по света.
- МИШО Баба ти е голяма работа, има фирма, плаща заплати, тя е предприемач. И на нас плати за надписването на коледните картички, помниш ли?
- САШКО Ще ѝ предложи да помогна в офиса, аз вече мога да търся самолетни билети в интернет, да намирам хотели, или да почистим двора и вие (*към Мишо и Ники*), ако ми помогнете, може и да спечелим 20–30 лева.
- НИКИ Ако всичко върви по план, ще съберем 80 лева.
- АНИ Аз ще намеря всички пари. Отивам да се срещна с банковата сметка на татко. Споко.

ЧЕТВЪРТО ДЕЙСТВИЕ

КЪДЕ ОТИВАТ ПАРИТЕ?

Ани чука на вратата на Банката.

- БАНКАТА Добър ден! Какво желаете?
- АНИ Да се запозная с личната сметка на татко. В нея всеки месец отива заплатата му.
- БАНКАТА Разбира се. Ето, запознайте се.
- АНИ (*подава ръка за здрависване*) Ани.

- СМЕТКАТА Личната сметка на баща ти, приятно ми е!
- АНИ Трябват ми спешно 100 лева.
- СМЕТКАТА О, разбира се. Само нека татко ти разпише тази бележка.
- АНИ Давате ми 100 лева, ако татко разпише това?
- СМЕТКАТА Да, разбира се.
- АНИ Тогава искам и един... замък.
- СМЕТКАТА За какво ти е замък?
- АНИ Защото съм принцеса.
- СМЕТКАТА Не си ли голяма за принцеса?
- АНИ Тъкмо съм си. Ще ми дадеш ли пари за замък?
- СМЕТКАТА Нямам толкова, а и трябва да давам за много други неща.
- БАНКАТА Аз мога да ти дам парите за замъка.
- АНИ Дай ми, моля те!
- БАНКАТА Разбира се, ето. *(Дава парите.)* Но... трябва да ми ги върнеш.
- АНИ А... така ли? Кога?
- БАНКАТА По малко всеки месец, на части. Може и десет години да ми ги връщаш. Но накрая трябва да ми дадеш доста повече пари от тези, които днес аз ти давам.
- АНИ Как така?
- БАНКАТА Ами защото ти правя услуга, позволявайки ти да си купиш замък веднага, точно сега, когато го искаш.

Аз ти давам заем (кредит) и ще чакам десет години да ми го върнеш. Затова взимам повече – това се нарича лихва. Това е *цената* на моята работа.

АНИ И колко повече трябва да върна?

БАНКАТА Доста повече.

АНИ (*връща парите*) Отказах се. Тогава ще бъда на седемнайсет години и няма да ми трябва замък.

БАНКАТА Разбирам. (*Взима си парите обратно.*)

АНИ А може ли аз да ти давам някой друг лев всеки месец и после ти да ми върнеш повече, отколкото съм ти дала?

БАНКАТА Разбира се. Това също е моя работа – ще събирам и пазя парите ти, това се нарича депозит. Е, ще ги използвам и за други работи.

АНИ Ще харчиш моите пари, така ли?

БАНКАТА Да, но когато си ги поискаш, ще ти дам повече, защото си ми позволила да ги ползвам, докато стоят при мен. Накрая ти ще вземеш повече от онова, което си ми дала. Така спестяваш парите си далеч по-изгодно вместо в прасето касичка.

СПЕСТЯВАНИЯТА (*доближава се до Банката, хваща я под ръка и се обръща към Ани*) Искаш да живееш в хубав дом, а като пораснеш, да отидеш да учиш в хубав университет, нали? Всеки трябва да мисли за бъдещето. Сега можеш – дай ми, за да мога после аз да ти дам.

АНИ Това ми харесва. Да взема повече, отколкото съм дала. Добре. Като стана голяма, непременно ще дойда при вас.

БАНКАТА И СПЕСТЯВАНИЯТА (*заедно*) Заповядай, ще те чакаме!

СМЕТКАТА Хайде, че закъсняваме!

- АНИ** Закъде?
- СМЕТКАТА** За пенсиите.
- АНИ** Какво? Мама и татко са млади. За какви пенсии говориш?
- СМЕТКАТА** Млади са, но за да могат, когато остареят, да живеят, без да се лишават от нещата, които са им нужни, трябва всеки месец да давам пари и за пенсиите.
- ПЕНСИИТЕ** Добър ден, приятно ми е! Аз събирам пари за пенсиите.
- АНИ** Добър ден! Казвам се Ани. Мама и татко мечтаят, като се пенсионират, да обиколят света. Ще им дадете ли толкова пари?
- ПЕНСИИТЕ** Може. Ако сега, докато работят, ми дават повече пари, аз ще мога после да им давам не само една пенсия, но две и три дори.
- АНИ** О... три пенсии. Това ми хареса. И на баба би ѝ харесало. Довиждане! А като порасна, ще дойда при теб да си поговорим.
- ПЕНСИИТЕ** Добре, ще те чакам.
- СМЕТКАТА** Да побързаме, че Данъците и Осигуровките ни чакат.
- АНИ** Данъци. Осигуровки. Това не ми звучи добре. Може ли да не ходим?
- СМЕТКАТА** Не може. Те са задължителни и ако не ги платим, татко ти може да има големи неприятности.
- ДАНЪЦИТЕ** *(строго облекло, костюм, чиновническа чанта)* Кой говори тук лошо за мен? Кой плаши децата с мен? Аз да не съм страшилище! Аз върша само добрини!
- АНИ** Извинявай, не знаех. А какви добрини правиш?

ДАНЪЦИТЕ Построих новата детска градина. Нали много се хвалеше, че си в най-модерната градина, че имаш най-хубавата детска площадка в двора. Да, аз го направих.

АНИ О... благодаря ти, не знаех!

ДАНЪЦИТЕ А кой ви купи нови чинове в училището, кой ремонтира покрива? Пак аз.

АНИ Благодаря, не знаех!

ДАНЪЦИТЕ А кой ви оправи улицата, за да можеш да караш кънки, без да си разбиваш коленете?

АНИ Благодаря, не знаех!

ДАНЪЦИТЕ Аз давам пари за пътища, за болници, за училища, за наука, за изкуство. За толкова много неща!

АНИ О, разбирам, много си важен. Приятно ми беше, че се запознахме. Никога вече няма да мисля, че мога да те прескоча.

ДАНЪЦИТЕ Благодаря, благодаря! И като пораснеш, да не ме забравиш!

АНИ Няма, няма... (*Към Сметката.*) Наистина не знаех, че парите, които мама и татко дават за данъци, отиват за толкова важни неща.

СМЕТКАТА Хайде, ще изпуснем Тока, Водата и Парното!

ТОКЪТ, ВОДАТА И ПАРНОТО

(*в хор*) Здравейте, ние сме битовите сметки!

АНИ Аз съм Ани. Разбирам, че без вас не може. Всъщност без ток може. Ще стоим на свещи, ще пеем и ще ядем само нещата от хладилника.

ТОКЪТ И хладилникът работи благодарение на мен.

- АНИ** Така ли? Не знаех.
- ТОКЪТ** Нали като го отвориш, свети. Навсякъде, където свети, съм аз.
- АНИ** Да, добре. Сметке, дай пари на Тока! (*Сметката дава.*) А за парното защо взимаш сега, още не е станало толкова студено, че да го пускаме?
- ПАРНОТО** Защото, ако ми плащате само през зимата, ще трябва цялата заплата да идва при мен. А така, по малко през цялата година, остават пари и за другите работи.
- АНИ** Разбрах. Благодаря ти, че идваш вкъщи през зимата. Много е хубаво, като е топло вътре, а навън е „кучешки студ“, както дядо казва.
- ПАРНОТО** Ще дойда, не се притеснявай.
- СМЕТКАТА** Хайде, че Телефонът, Телевизорът и Интернетът ще си тръгнат.
- ТЕЛЕФОНЪТ, ТЕЛЕВИЗОРЪТ И ИНТЕРНЕТЪТ**
(*тежкарски, с голямо самочувствие*) О, здравейте, ако искате – плащайте, ако искате – недейте.
- СМЕТКАТА** Ще платим, разбира се.
- АНИ** Не можем без телефон и телевизор, а и без таблет вече не можем.
- ТЕЛЕФОНЪТ, ТЕЛЕВИЗОРЪТ И ИНТЕРНЕТЪТ**
Така е. Аз съм най-важен! Всеки ме търси, всеки ме ухажва!
- АНИ** Ох, и тук платихме. Къде още ще ходим?
- СМЕТКАТА** При Застрахователя.
- АНИ** Там пък защо?

ЗАСТРАХОВАТЕЛЯТ *(играе си с десет колички)* Защото аз помагам в беда. Защото съм добър. Защото съм умен. Може да се каже – и красив.

АНИ Приятно ми е, Ани.

ЗАСТРАХОВАТЕЛЯТ Тази млада дама притежава ли застраховка за малките си животинчета, петшопчета ли ги наричате?

АНИ Нямам.

ЗАСТРАХОВАТЕЛЯТ А трябва. Ето, виждаш ли тези десет коли? Всяка има застраховка, да кажем по 1 лев. Едната кола прави катастрофа, един невнимателен шофьор я удря и ето, виж, „бум“... счупено стъкло, врата, фарове... О, тежко е състоянието! И какво правя аз – част от парите, събрани от останалите коли, ги давам на собственика на счупената кола, за да може да я ремонтира, без да харчи своите. Моята работа е да помагам на хората тогава, когато им се случи нещо лошо. Аз правя хората щастливи, и то когато са най-тъжни.

АНИ А на другите, които са ти дали пари, но не са предизвикали катастрофа, връщаш ли парите?

ЗАСТРАХОВАТЕЛЯТ Не, естествено. Нали парите отиват за счупената кола. Затова плащаш за застраховка – за да ти помогне, ако изпаднеш в беда.

АНИ Да чукаме на дърво да не се счупи нашата кола, да не пострадат моите животинчета.

ЗАСТРАХОВАТЕЛЯТ Чукането на дърво не помага. Аз помагам.

АНИ Радвам се, че се запознахме. Ще донеса играчките си, за да ги застраховаш.

ЗАСТРАХОВАТЕЛЯТ Заповядай!

- ХРАНАТА** Моля, моля, а без мен съвсем не може. Всеки ден аз храня цялото семейство. Дядо Сашо обича пържоли, баба Вера обича пълнени чушки, мама Соня обича домати със сирене, а татко Митко – мусака.
- АНИ** А аз обичам сладолед. Това разход за храна ли е, или за удоволствие?
- ХРАНАТА** За удоволствие, защото без сладолед няма да умреш, но без хляб, сирене, олио, масло... не можеш.
- АНИ** Не съм съвсем съгласна.
- СМЕТКАТА** Не спори с Храната, моля те! Ето, давам на Храната, и то немалко.
- ХРАНАТА** Благодаря, но наистина без мен не може.
- АНИ** Довиждане и бъди здравословна!
- ХРАНАТА** Довиждане. А ти бъди здрава!
- СМЕТКАТА** И при Дрехите трябва да отидем.
- ДРЕХИТЕ** Няма да ходите голи и боси, я! Ето каква хубава рокля има Ани от мен. И на Сашко вчера дадох едни страхотни дънки.
- СМЕТКАТА** Заповядай.
- АНИ** Нека сега да отидем при Удоволствията. Стига с тези задължителни неща!
- УДОВОЛСТВИЯТА** И ние сме задължителни, защото подобряваме настроението. Правим хората щастливи. Ани, ти какво желаш?
- АНИ** Исках замък, но вече май не искам. По-добре да поискам да скачам на батута в мола и да се катеря по стената.

УДОВОЛСТВИЯТА Добре, дайте, моля, парите!

СМЕТКАТА Заповядайте, но и за удоволствията на мама и татко плащам. За ресторанта, където ходят с приятели, за джаз клуба, където ходят да слушат дядо, за футбола на татко и за маникюра, козметиката, фризьора на мама... и...

АНИ *(нетърпеливо прекъсва Сметката)* Стига! За децата съвсем нищо не остана. Ясно, че не останаха пари за замък, но както е тръгнало, и за едно петшопче няма да има.

ЗА ДЕЦАТА *(детско облекло, с балон/играчка в ръка)* Всъщност всички разходи, с които се запознахте, са и За децата. Ами данъците, токът, парното, телефоните, храната, дрехите не са ли пак за децата? Нали ходите на училище обути и облечени, нахранени, с чанти, учебници и тетрадки...

АНИ Да, така е. Но искам пари само за себе си.

ЗА ДЕЦАТА Добре, ето. И на теб, и на Сашко – да правите каквото пожелаете тях. *(Всички герои се приближават и заобикалят Ани. Започват да се въртят в кръг, наподобявайки въртележка).*

АНИ Мерси! Ох, заболя ме главата от тази обиколка със Сметката!

ПЕТО ДЕЙСТВИЕ

ОТКЪДЕ ИДВАТ ПАРИТЕ?

ПЪРВА СЦЕНА

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Ани беше много тъжна от тази разходка с банковата сметка на баща си. Беше ужасена, че за толкова много неща се плаща. До този момент тя не знаеше, че се плаща и за невидими неща, мислеше, че парите отиват само за видимите – за храна, дрехи, играчки... за такива неща, дето можеш да ги видиш и пипнеш. А се оказваше, че има и много невидими неща – данъци, пенсии, застраховки, ток, вода, парно, телефон... Вече не искаше и замък, най-голямата ѝ мечта беше майка ѝ и баща ѝ да са здрави и да се гушне в тях, да им разкаже за проблемите си, за тези загубени 100 лева...

Децата са на тавана в къщата на Сашко и Ани.

МИШО Знаех си, че с това отиване при личната сметка на баща ти нищо няма да излезе. Аз мога да поискам от майка ми да ми даде джобните за десет дни предварително. Това са 20 лева. Знам, че после две седмици нищо няма да мога да си купя, но какво да се прави...

АНИ Ето, събраха се.

САШКО Събраха се на думи. Сега да видим дали всеки ще изпълни онова, което обеща, и в понеделник дали наистина ще имаме 100 лева.

АНИ Е, сега е време за една игра на карти, стига сме мислили като големи, все пак – деца сме.

Децата започват да играят някаква игра на карти или на нещо от типа на „Не се сърди, човече“.

ВТОРА СЦЕНА

ВСИЧКИ ПРОФЕСИИ СА ВАЖНИ

Понеделник. Доста уморени, нашите герои са в училищния двор преди часовете.

САШКО Ето 22 лева за чистенето на двора, благодаря на Мишо и Ники, че ми помогнаха. Взех и още 8 лева от дядо за билетите за мен и Ани. Ето! (*Дава парите на Мишо.*)

МИШО Първите 30 лева. Браво!

РАДИ И аз не почивах. Мама не искаше да ѝ помагам в магазина, но аз като се разплаках... Тя много се учуди, че изведнъж много ми се е доработило, и то в събота и неделя. Накрая ми даде 20 лева, каза, че съм ги заслужила, и ме попита за какво ще ги изхарча.

МИШО Ти какво ѝ отговори?

РАДИ Че ще ги спестя за колело. Мечтая да имам колело.

НИКИ Аз мога да ти дам моето старо колело. Не... Сашо, не ме гледай така, с нищо не се хваля, наистина не ми трябва, имам две, а Ради ще каже, че го е купила на старо.

МИШО 50. Дотук добре. И аз добавям от джобните за две седмици. С много голямо нежелание ги давам, но какво да се прави, аз съм си виновен. Защо реших да ви вода на пързалката?

НИКИ Ето и още 20 лева, изтеглих ги от картата си. Казах, че съм ви черпил по една пица и сок. Нашите малко ми се скараха. Не мога да ги разбера – хем имат пари, хем броят всяка моя стотинка.

САШКО Стига говори за пари! Леля казва, че за пари не се говори, не трябва да показваш, че имаш, нито да се оплакваш, че нямаш, защото не знаеш другите какво имат или нямат и може да ги разплачеш.

НИКИ Добре, няма да говоря. А, ето и още 8 лева за билетите за мен и Ради.

МИШО Станаха 98 лева. Още 2 лева откъде ще намерим?

АНИ Ето 2 лева от мен, виж колко много стотинки са. Нали събирам жълти стотинки и вчера ги преброих – бяха се събрали 2 лева.

МИШО С жълтиците на Ани парите се събраха. Много ви благодаря, приятели. Благодаря, че ме спасихте от чиста смърт, защото мама щеше да ме убие. Ради, благодаря ти, че в събота и неделя си работила, за да ми помогнеш. *(Целува я по бузата.)* Ники, благодаря ти, че ми даде 30 лева, това са много пари и винаги ще съм ти задължен. *(Прегръща го.)* Сашо, благодаря ти, че не си игра събота и неделя. Благодаря ти, Ани, страхотен приятел си. *(Целува я по главата.)*

АНИ Мишо, като пораснем, ще се ожениш ли за мен?

МИШО Неочаквано предложение. Чакай първо да върна парите. Но... разбира се. Ама първо трябва да пораснем.

АНИ На мен хем ми се иска да порасна, хем не. Като си голям, трябва да работиш всеки ден, да гледаш деца, да пазаруваш... Нямаш време за игри. А и трябва да печелиш пари... о, ужас, колко разходи има... Тази разходка с банковата сметка ми дойде в повече.

МИШО Зависи какво работиш. Мама казва, че ако учиш подълго време и след ученик станеш студент, после ще получаваш повече пари. Висшистите, тези, които са учили след училище в университет, получават повече пари.

САШКО Понякога и без да си висшист, ти плащат добре, ако това, което правиш, го правиш добре и хората те търсят. Татко каза, че електротехникът, когото викинахме да ни оправи тока, получавал доста пари.

АНИ Оня ден нещо каза „бум“ и всички лампи угаснаха у нас, и цяла вечер стояхме на свещи, беше много

хубаво. Цялото семейство се събра около масата, дядо Сашо взе китарата и всички пяхме. Не знаех, че мама пее толкова хубаво. Пожелах си всяка вечер да няма ток. Но на другия ден татко викна този майстор, който ни оправи тока за петдесет години напред. Така каза татко, толкова добър бил.

МИШО Аз пък искам да стана министър на цифрите. От целия клас мога най-бързо да смятам.

АНИ Дядо Сашо от малък е обичал да свири и да пее. Казва, че най-хубавото нещо е да работиш онова, което обичаш и за което имаш талант. А най-лошото е да работиш нещо, за което не те бива. Всеки ден ще ти е криво.

САШКО Аз мога да стана музикант като дядо Сашо или като баба да организирам екскурзии, още не съм решил. При дядо е по-весело. Той си направи група и вечер свирят в един клуб.

РАДИ И получава ли пари за това?

САШКО Разбира се. На дядо плащат след всяко свирене, това не е точно заплата, а хонорар.

РАДИ А бабите и дядовците получават ли заплата?

САШКО Тези, които работят – да. Но по-възрастните, които вече не ходят на работа, получават пенсии.

НИКИ Пак се разприказвахме. Мишо, покажи парите! Хайде, бързо бягай и ги дай на госпожа Кръстева, че да не изчезнат отново. Няма да можем пак да ги съберем. *(Мишо се втурва към входа на училището и всички деца го последват.)*

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Да... парите идват, когато работиш. Всяка професия е важна – учителят има нужда от монтьора, монтьорът от лекаря, лекаря от шивача, шивачът от хлебаря, хлебарят от...

ПЕСЕН ЗА ПРОФЕСИИТЕ

Изпълнява се от различни деца, които казват по една строфа.

Аз съм учител, аз съм шивач,
аз съм писател, аз съм орач,
лекар пък аз съм, аз съм хлебар,
хей, аз пилот съм, аз съм зидар.

Всички заедно:

Всички сме важни, без нас не може,
бързо ни викате, щом се наложи.
Никой от нас не е повече нужен
всеки от нас помага на другите.

ШЕСТО ДЕЙСТВИЕ

КАКВА Е ТВОЯТА МЕЧТА?

Участват всички, като отговарят последователно.

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Децата разбраха, че парите се изкарват с много труд, че всички професии са важни, че най-добре е да работиш нещо, което ти е на сърце, за да не се нервираш, когато ходиш на работа. Както и че, за да постигнеш мечтите си, понякога са необходими пари, но парите не растат по дърветата, а се изкарват с труд.

ВОДЕЩИЯТ СЕ ОБРЪЩА КЪМ УЧАСТНИЦИТЕ

Каква е твоята мечта?

ДЕТЕ Моята мечта е да имам новата кукла Барби.

ДЕТЕ А моята – да карам ски.

- ДЕТЕ Да отида на море.
- ДЕТЕ Мама и татко винаги да са живи.
- АНИ Мими да стане най-добрата ми приятелка.
- ДЕТЕ В класа да не ми се подиграват.
- ДЕТЕ Кирил да ме обича.
- ДЕТЕ Дядо да не кашля.
- МИШО Мама и татко да се съберат и да се обичат.
- САШКО Да имам скейтборд.
- ДЕТЕ Да хвана пеперуда.
- ДЕТЕ Всяка вечер да ми четат приказки.
- ДЕТЕ Да се преместим в нова къща.
- АНИ Да ми купят сто и едно петшопчета.
- НИКИ Всички да играят с мен.
- ДЕТЕ Поредна фланелка с Роналдо.
- РАДИ Да стана учителка.
- ДЕТЕ Да стана балерина.

Репликите се изричат като на рецитал. Всеки излиза напред и силно заявява мечтата си. За по-голяма визуализация желанията могат да бъдат изписани на листове и залепени на гърдите или да се онагледят като актьори-желания.

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ (застава в средата на сцената с вълшебна пръчица) Ето, виждате ли, за да се сбъднат желания, трябва... какво трябва? Ами да – вълшебна пръчица. Аз съм вълшебник и мога да сбъдна всяка една

мечта. Само да кажа едно, две, три... да замахна с
вълшебната пръчица и... всички мечти се сбъдват.
Фокус-мокус...

*Децата се въртят в кръг като вихрушка. Спират и разочаровано
откриват, че мечтите им не са се сбъднали.*

САШКО (разочаровано) Аз нямам скейтборд.

АНИ (разочаровано) Аз нямам сто и едно петшопчета.

ДЕТЕ (разочаровано) Кирил не е започнал да ме обича...

РАДИ (разочаровано) Аз не съм учителка, а съм в... пети
клас.

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Е, добре! Моята вълшебна пръчица е фал-
шива. Все пак аз съм... (*Казва истинското си име.*)
А не вълшебник... И както виждате, за някои же-
лания, за да се сбъднат, трябва пари, а за други –
не. Но за всички трябва време и търпение. Хайде,
разделете се на две групи – на желания, за които
трябват пари, и желания без пари. Ето тук, отдясно,
да дойдат тези с желанията, за които трябва пари,
а отляво – онези без пари.

*Участниците се разделят на две групи от двете страни на сцена-
та, някои се колебаят към коя група да се причислят, ако някой се
обърка, Водещият го поправя – показва му къде трябва да застане.*

ДЕТЕ ВОДЕЩ А какво трябва да направиш, за да ти се сбъдне
желанието, за което са нужни пари?

Отговорите са от Групата с пари.

ДЕТЕ Първо, да извадиш един лист.

ДЕТЕ Второ, да напишеш отгоре името си.

ДЕТЕ Трето, да опишеш желанието си. Например – нов
скейтборд.

ДЕТЕ Четвърто, да разбереш колко пари са ти необходими.

- ДЕТЕ Пето, да направиш план откъде може да събереш парите.
- ДЕТЕ Шесто, да видиш колко пари имаш в касичката си.
- ДЕТЕ Седмо, да решиш колко може да спестиш от джобни.
- ДЕТЕ Осмо, откъде другаде можеш да вземеш пари – родители, баби и дядовци.
- ДЕТЕ Девето, ти лично можеш ли да спечелиш някой друг лев? И как?
- ДЕТЕ Десето, колко време ти трябва, за да осъществиш желанието си?
- ДЕТЕ Единайсето, да си отговориш: ще имам ли силата и постоянството да изпълня плана си!!!

Всички деца от Групата с пари едно по едно повтарят последната реплика: „Ще имам ли силата и постоянството да изпълня плана си!!!“.
Това всъщност е финансов план, който може да се нарече „План за сбъждане на желанията“. Възможно е с мултимедия да се визуализира и Водещият с показалка да го проследява точка по точка.

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Да излязат напред желанията – чисти капризи! (*На авансцената се подреждат Капризите.*)

- ДЕТЕ Три фланелки с Роналдо. Искам! (*Тропа с крак.*)
- ДЕТЕ Защо са ти три, като ти е достатъчна и само една?
- АНИ Да ми купят сто и едно петшопчета.
- ДЕТЕ Защо са ти толкова много, няма да ги запомниш всичките и те няма да бъдат важни за теб?!
- САШКО Да имам скейтборд каприз ли е, или е необходимост?
- МИШО Каприз.

САШКО Необходимост. За да летя с него из парка, може да стигна до звездите, така ще бъда много щастлив.

МИШО Да... за Сашко този скъп скейтборд е станал необходимост. Добре, може. Но за такова желание трябва доста да поработиш.

САШКО Да. Ще работя в офиса на баба, няма да ям сладолед и бонбони... И накрая ще го имам.

РАЗКАЗВАЧ/ВОДЕЩ Много добре. Виждате, че Групата на капризите е най-малка.

ДЕТЕ Ако имаш по-малко капризи, ще пестиш пари на мама и татко.

ДЕТЕ Помисли от какво можеш да се откажеш?

ДЕТЕ От нова игра.

ДЕТЕ От ново колело – и старото си е добро.

ДЕТЕ От нов панталон, имам вече много.

ДЕТЕ От нова рокля.

ДЕТЕ От нов телефон.

ДЕТЕ Наистина ли?

ДЕТЕ ВОДЕЩ Какво трябва да направиш, за да се сбъднат желанията, за които не са нужни пари?

От групата отговарят.

ДЕТЕ Трябва да бъдеш много добър.

ДЕТЕ Да обичаш много.

ДЕТЕ Да помагаш на всички.

ДЕТЕ Да даваш.

ДЕТЕ Да споделяш играчките си.

ДЕТЕ Да не тропаш с крак.

ДЕТЕ Да не крещиш и да не се тръшкаш.

ДЕТЕ Да не се биеш.

ДЕТЕ Да не обиждаш.

ДЕТЕ Да не завиждаш.

ДЕТЕ Да обичаш!

Всички деца се хващат за ръце и отново повтарят едно след друго „Моята мечта е...“; като така напускат сцената.

Може отново да се изпее „Песен за професиите“ или да прозвучи само инструментално.